

N:o 83.

Af Herr **Lars Ersson från Södermanlands län: Om upphäfvande af kyrkostämman och ändring i bestämmelsen om kyrkoherdes sjelfskrifvenhet till ordförande i skolråd.**

Som man af erfarenhet vet, förekommer ej på kyrkostämman några ärenden som röra kyrkotukten och gudstjensten med flera likartade frågor, utan blott sådana ekonomiska, som röra byggandet och reparationer af kyrka och skolhus, jemte tillsättande af kyrko- och skolråd, orgelnist och klockare samt kyrkomedlens användande och räkenskapernas granskning med mera dylikt. När detta är en ostridig sanning, så kan man med skäl fråga: hvarföre skall kyrkostämman finnas, när kommunalstämma mycket väl kan öfvertaga de ärenden, som i den förra hafva förekommit?

Förliden riksdag inlemnade herr A. W. Uhr i Andra Kammaren motionen N:o 129 rörande samma sak. Under tillkännagifvande att jag upptager nämnda motion som min egen, hänvisar jag till den och hemställer fördenskull vördsamt,

att Riksdagen för sin del ville besluta, att kyrkostämman måtte upphävas och hennes verksamhet öfverflyttas på kommunalstämma.

Det torde också vara hvar och en temligen väl bekant att ett allmänt missnöje förspörjes öfver det berättigande kyrkoherden eller dess ställföreträdare hafver att vara sjelfskrifven ordförande i skolrådet. Huru länge skall ett sådant missnöje i landet råda innan man söker till att afhjelpa det? Jag behöfver väl ej upprepa hvad tusenden före mig sagt, att det ej är emot presterskapet som detta missnöje råder, utan emot principen!

Jag är förvissad att om denna sjelfskrifvenhet blifver upphäven, skall likväl en ärad och duglig kyrkoherde framför någon annan blifva vald till ordförande i församlingens skolråd; men fria händer bör man hafva vid tillsättandet af en sådan vigtig befattning, ty liksom det finnes dåliga lekmän finnes det också dåliga prester, och en dålig person bör väl ej vara sjelfskrifven ordförande på någon plats, aldraminst i ett skolråd.

Jag vill ej upptaga tiden med att mera motivera denna fråga, emedan jag ej bör upprepa hvad andra före mig sagt, utan hemställer blott värd-samt att Riksdagen äfven ville besluta,

att kyrkoherden, eller den prestman som hans ställe före-träder ej hädanefter måtte vara sjelfskrifven ordförande i skolrådet, utan skoldistriktets ledamöter måtte förunnas att sjelfva välja ordförande i skolrådet.

Stockholm den 28 Januari 1871.

Lars Ersson.

N:o 84.

Af Herr **Lars Ersson** från Södermanlands län: Om ändring i Kongl. förordningen den 7 December 1866, angående vilkoren för försäljning till förtäring på stället af vin, öl, kaffe eller andra icke spirituösa drycker.

Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 7 December 1866, angående vilkoren för försäljning till förtäring på stället af vin, öl, kaffe, eller andra icke spirituösa drycker, innehåller i 1 § detta stadgande:

“Vill någon till förtäring på stället, vare sig med eller utan mat, men utan samband med rättighet till utskänkning af bränvin eller andra brända eller destillerade spirituösa drycker, mot betalning hålla allmänheten till-handa öl, dricka, porter, kokadt kaffe, thé och chokolade eller andra icke spirituösa drycker, med undantag af vin, göre skriftlig anmälan derom, på landet hos kommunal-nämndens ordförande och länsmannen i orten, samt i stad hos magistraten.”

10 § 2:dra momentet i samma nådiga förordning innehåller vidare:

”Denna förordning har icke tillämpning på gästgifvare och ej heller på dem, som utomhus, vare sig medelst kringbärande, eller från bord, eller eljest i mindre omfattning idka försäljning af icke spirituösa drycker utom vin.”